

Indenrigsministeren: Nei, paa ingen Maade; der er Forskiel mellem Regel og Undtagelse; den saakaldte gjennemgribende Consequents hører ikke hjemme i Livet, den hører kun hjemme i Phantasten.

Bloug: Jeg skal blot med Hensyn til de Bemærkninger, der ere fremkomne fra den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 1ste Valgfreds (Morgaard), yttre, at uagtet jeg tilstaaer, at jeg ikke har seet en Hest og en Studspændte sammen — de kunne nok nødes til at gaae sammen; men jeg kan ikke troe, at det Befordringsmiddel vilde være synderligt beqvemt — saa veed jeg meget vel, at man ikke kan kjøre med sine egne Heste uden Udgifter; men jeg har kun meent, at i saadanne Tilfælde tabte Vederlaget noget Charakteren af en Refusjon. Jeg har ei heller paastaet, at det foreliggende Forslag i og for sig vilde være demoraliserende; det vil jeg visstnok ikke troe, men dersom man gaaer to, tre Skridt videre frem paa samme Vej, saa vil det blive Følgen; det var det, som jeg sagde, og det er det, som jeg mener.

Bluch: Naar en æret Taler (Bloug) før sagde, at Amtsraadsmedlemmer havde deres Befordring, saa veed jeg ikke, om det gjælder om alle; det er muligt; men det foreliggende Forslag kan just have til Følge, at der i Fremtiden kan existere Medlemmer, som ingen Befordring have, og det anseer jeg ikke for en Ulykke. Naar man finder det billigt, at Amtsraadets Medlemmer faae Rejsegodtgjørelser, faae enkelte Udgifter refunderede, saa troer jeg, at man gjerne kan indrømme dem det, uden at man behøver at være bange for, hvad man siden efter kan komme til at indrømme; jeg troer ikke, at man skal være bange for at gjøre et Skridt, som man finder billigt, fordi der muligvis kunde gjøres flere Skridt paa samme Vej; man kan jo standse. Jeg kan heller ikke see, at det Princip, at de comunale Embedsmænd ere ulønnede, er brudt ved denne Lov; en Godtgjørelse for de Udgifter, som de Paagjældende have havt i det Offentliges Interesse, det er ingen Løn. Desuden er Principet ikke bevaret saa reent, som

flere ærede Rigsdagsmænd og den høitærede Minister synes at paastaae. Endog saa Sogneforstanderne, som dog ganske vist ere ulønnede, kunne faae Godtgjørelse for havte Udgifter, f. Ex. til Locale og Skrivematerialier, saa at det forekommer mig, at det Princip, man har villet gjøre gjældende, herpaa har faaet en Bismag, saavel som naar den ærede Indenrigsminister anvender sin Bevillingsmyndighed til at tilstaae enkelte Amtsraadsmedlemmer Godtgjørelse; ligesaavel synes jeg, at vi ved en Lov kunne aabne alle Amtsraadsmedlemmers Udgang til at faae deres Udlæg erstattede.

Schiern: Det er blevet bemærket af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg (Bloug) og senere af den ærede Indenrigsminister, hvorledes man, ved at gaae ind paa Forslaget, som, som den ærede Minister udtrykte sig, ind paa en Glidbane. Dette Hensyn er vistnok det vigtigste, der kunde tale imod det foreliggende Lovforslag, og jeg vil tillade mig i den Henseende at minde om et Exempel. Under Nationalforsamlingen i Frankrig indbragtes der endog fra den saakaldte „venstre“ Side Forslag, som gif ud paa, at Bælgerne, som jo ofte maatte gjøre lange Rejser til Valgstedet, skulde have en Godtgjørelse for de dermed forbundne Udgifter i Lighed med, at der tilstodes selve de valgte Repræsentanter Diæter. Den samme Argumentation, hvorpaa man vilde begrunde en saadan Tingenes Ordning, troer jeg ikke, at man kan finde i hvad der idag er udtalt for det her omhandlede Forslag. Man kunde jo ogsaa gjøre gjældende, at Bælgerne ved et Valg ikke skulde møde paa deres egoistiske Interesses Begne, men optræde til Samfundets Lær, og jeg troer saaledes, at det her fremhævede Exempel kan bidrage til at gjøre os betænkelige ved at laane Dre til en Argumentation som den, der her er bleven gjort gjældende.

Da Ingen mere begjærede Ordet, fattedes Lovforslagets Dvergang til den Behandling under Afstemning, og vedtoges med 50 St. mod 16.

Ændringsforslag indkrævedes til paasøgende Lørdag.